Ку-треска

Дефиниция

Ку-треската е **зоонозно** инфекциозно заболяване, засягащо най-често ПЖ (овце, кози, говеда) и човек, и протичащо обичайно **безсимптомно** или клинично с **репродуктивни нарушения**.

Етиология

Причинява се от рикетсията **Coxiella burnetti** от сем. <u>Rickettsiaceae</u>. Тя е грам-отрицателен неподвижен вътреклетъчен патоген, който се развива само в живи клетки.

Епидемиология

Заболяват най-често **ПЖ** (овце, кози и говеда) и **човека**, а много по-рядко – кучета, котки и др. ЖВ. **Източници на инфекцията** са болните и носителите. Заразоносителите биват **преболедувалите** или **клинично здравите** животни, като това най-често са **дивите животни** – сърни, лисици, зайци; също така
носители са и иксодидните **кърлежи**, които съхраняват С. burnetti и те не
боледуват
от нея, а я предават трансфазово и трансовариално, както и при смученето
на кръв.

Болните ЖВ отделят коксиелите с

плацентата, фекалиите, урината и млякото, с което се отделят повече от 3 години.

Предаването на инфекцията става:

- Аерогенно
- Алиментарно
- Транскутанно (чрез кърлежи)
- По полов път
- Интраутеринно
- Идр.

Ку-треската показва ясно изразена сезонност и стационарност.

Най-много реагирали има през зимно-пролетно-летния период, като това е свързано с <u>раждането и усилената лактация</u> през този период, както и <u>излизането на ЖВ на паша</u> (контакт с кърлежи), а стационарност – в определени стада и в определени райони.

Патогенеза

След попадане на коксиелите в кръвта те отиват в органите, богати с **лимфоретикуларни елементи** – БД, ЧД, млечна жлеза, тестиси, плацента.

Също така имат тропизъм към **ендотелните клетки** на кр. съдове, при което клетките набъбват, некротизират и развиват <u>тромбози</u> на съдовете.

Клиника

Ку-треската обикновено протича **безсимптомно**, а при клинична изява се наблюдават лекопротичащи **аборти**, раждания на мъртви приплоди, ендометрити, **метрити**, както и пневмонии при агнетата и **мастити** при овцете. **Диагностика**

Тя се основава на епидемиологичните данни, клиничната картина, патохистологичната находка и задължително диагнозата се поставя лабораторно.

Подходящи материали за лабораторното изследване са **плацентата, тампони от вагинални изтечения**, стомашно съдържания от абортиран **фетус**, кърлежи, **мляко**, коластра, а за серологично изследване – **кръвни проби**.

За доказване на причинителя се извършва **микроскопиране**, което може да бъде на отпечатъчен препарат от плацента, като самите рикетсии се виждат като розови телца в гостоприемниковите клетки.

Друго изследване е чрез клетъчни култури, ELISA, PCR и имунофлуоресценция.

Диференциална диагноза се налага по отношение на заразните аборти по овцете – салмонелозен, хламидиен, кампилобактериозен и др.

Лечение

Включва използване на широкоспектърни **антибиотици** – тетрациклин, доксициклин и др., като е важно да се знае, че антибиотикотерапията не може да премахне напълно заразоносителството.

Превенция и контрол

Съгласно Държавната профилактична програма за задължителните мерки за борба срещу заболяванията на БАБХ се изискват сондажни **серологични изследвания на говеда, овце и кози** в ендемичните за заболяването райони у нас: **Перник, Кюстендил, Пазарджик, Пловдив, Русе, Разград.**

В заразените ферми се взимат мерки за <u>обезвреждане на млякото</u> чрез кипене за 3-5 мин. Провеждат се периодични <u>смени на пасищата</u>, бани и мероприятия за ликвидиране на <u>кърлежите</u>. Препоръчителна е ваксинацията на клинично здравите животни. За **ваксинация** се използват инактивирани ваксини.